

SETKÁVÁNÍ

10/2015

BRNEŇSKÝ EVANGELICKÝ MEŠIČŇNÍK

EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I

Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)
Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453, 542 210 332
email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.cervenykostel.cz>
kazatelé: Jiří Gruber a Olga Tydlitátová, faráři
seniorátní kazatelé: Jiří Šimsa a Jaroslav Vítek
kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Melicharová

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II

Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469
email: brno-ii@evangnet.cz, <http://brno-ii.evangelnet.cz>
kazatelé: Martin Horák a Alexandra Jacobea, faráři
kurátor: Jaroslav Kučera, past. pracovnice: Klára Němečková

Farní sbor ČCE v Brně - Husovicích

Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420
email: husovice@evangnet.cz, <http://www.ccehusovice.cz>
kazatel: Štěpán Hájek, farář
kurátor: Vladimír Zikmund

Farní sbor ČCE v Brně - Židenicích

Kostel Jílkova 74, fara Konečného 8, tel: 530 324 052
email: zidenice@evangnet.cz, <http://zidenice.evangelnet.cz>
kazatel: Pavel Kašpar, farář
kurátor: Miroslav Maňák, past. pracovnice: Jana Kašparová

Diakonie ČCE - středisko v Brně

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401
email: brno@diakoniecce.cz <http://brno.diakonie.cz>
ředitel: Jan Soběslavský

EVANGELICKÁ
AKADEMIE
BRNO

Evangelická akademie,

Vyšší odborná škola sociálně právní

Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz

Střední zdravotní škola Evangelické akademie

Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,

<http://www.eabrno.cz>

ředitelka: Hana Svobodová

Setkávání - brněnský evangelický měsíčník. Ročník 2015 (XVII). Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Martin Horák. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 15 Kč. Roční předplatné 150 Kč, sponzorské 200 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6. Vychází 10x ročně.

ÚVODNÍK

Nebo aj, tmy přikryjí zemi, a mrákota národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a sláva jeho nad tebou vidína bude. (Izaiáš 60,2)

Co čekáme od budoucnosti? O co nám v životě jde? Co je ještě před námi? Civilizační skepse, která se nás někdy zmocňuje, podobně jako prázdná budoucnost osobního života - to jsou nebezpečné věci, které mohou vést k dalším katastrofám. Biblické poselství nám však budoucnost nenechává prázdnou. I uprostřed mrákot národů dává každému člověku naději. Ale ne vymýšlením zas něčeho zbrusu nového, nějakého experimentu, který by uchvátil davy, nějaké chiméry, za kterou by se vrhaly zfanatizované zástupy, nýbrž opakováním té staré, tradiční, mnohokrát opouštěné a vždy znovu objevované nabídky - totiž že budoucnost je boží, že v budoucnosti naší osobní i budoucnosti společnosti a celého lidstva ještě vzejde Hospodin, jak říká prorok Izaiáš, a sláva jeho vidína bude. Země může být přikryta tmou, národy se mohou potácet v mrákotě, civilizace se může topit ve své skepsi, ty sám jako jedinec můžeš trčet v zoufalství a beznaději - a přece nemusíš mít budoucnost prázdnou, přece je ještě něco před tebou, přece nepřestává platit naděje, že vzejde Hospodin a jeho sláva zazáří. Pravda k nám přichází z budoucnosti a boží láska ještě neřekla poslední slovo.

To nám nabízí advent: znovu se soustředit na budoucnost, znovu očekávat světlo boží lásky, které zazáří do temnot a promluví právě k nám. Ještě se budou dít důležité věci, před námi je událost Krista! Událost, v níž lze zahlédnout smysl bytí, inspiraci k dílu, a nakonec i naději pro čas poslední, čas umírání. Událost Krista, to vánoční Hospodinovo světlo - to je něco tak tajemného, a přece promlouvajícího, že kdo tuto událost Krista vezme vážně, ten s ní nikdy nebude hotov a vždycky znovu bude od budoucnosti čekat nové podněty, nové výzvy, novou skutečnost. Díky za to!

Štěpán Hájek

BYLO

120 let Betlémského kostela

Letos uplynulo 120 let od dostavění a slavnostního otevření Betlémského kostela v Brně na Pellicově ulici. Toto významné výročí se náš sbor rozhodl připomenout slavnostním shromážděním. Byl vybrán termín 25. říjen a místo - samozřejmě Betlémský kostel.

Shromáždění se skládalo ze dvou částí: tradiční bohoslužby a prezentace o historii Betlémského kostela. Při bohoslužbě zazněly stejné písně jako před 120 lety 23. května 1895, kdy se slavnostně kostel otevíral. I kázání bratra faráře Grubera propojilo dobu Pavlova vybírání darů pro jeruzalémský sbor s dobou, kdy naši předkové sbírali s podobnou odvahou a vytrvalostí peníze na stavbu kostela pro ryze český sbor v Brně.

Během bohoslužby nás pozdravil bratr farář Jan Pokorný i bratr farář Josef Veselý.

Po krátké přestávce následovala velmi obsažná prezentace o historii Betlémského kostela vytvořená bratrem kurátorem. Byla promítána na obě boční stěny kostela a přiblížila nám celou historii vzniku českého sboru v Brně, přípravu stavby kostela i dobu po jeho postavení. Ukázala nám, jak nesnadné bylo počáteční působení tohoto sboru, kolik práce a námahy dalo shánění financí na stavbu, jak nesamozřejmé je to, že Betlémský kostel na dnešní Pellicově ulici dnes stojí.

Oslavy zpěvem a hrou na opravené varhany doprovodili Tomáš Jeřábek, Nadě Bláhová a Zuzana Zámečnicková ve skladbách Antonína Dvořáka, J. S. Bacha a C. M. Widora. Zazněla i báseň Jana Janaty Moravo, Moravo, složená speciálně pro slavnostní otevření Betlémského kostela, v přednesu bratra faráře Grubera.

Společné písně doprovodil na varhany bratr Jan Sypták.

Je obdivuhodné, co naši předkové zvládli a jakou odvahu a vytrvalost může člověk i celý sbor čerpat z Boží přítomnosti ve svém životě. Je to pro nás velký odkaz hodný následování. Máme na co navazovat.

Děkuji bratru farář, sestře farářce, bratru kurátorovi a dalším, kteří se podíleli na organizaci i průběhu této slavnosti, za krásný a hluboký zážitek. Když nyní procházím po Pellicově ulici kolem Betlémského kostela, vidím jej už jinak. Je mi bližší. A to díky jim.

Dušan Sedláček

Připojujeme dva dobové dokumenty, které při vzpomínce zazněly. První představuje několik výňatků z kázání nosislavského faráře Daniela Nešpora, které proslavil při otevření Betlémského kostela. Neméně pozoruhodný (pozdější) dokument je báseň Marie Rafajové ze sbírky Hrstka čímeřic (1957).

Redakce

Z kázání Daniele Nešpora (faráře v Nosislavi) při otevření Betlémského kostela v Brně

Ó jak chatrné, jak nuzné a jak chudé byly první začátky práce naší! Sotva 80 duší přihlásilo se k dědictví otců svých. Bez přístřeší, bez vlastního stánku, v podruží, z místa na místo se stěhuje, od tohoto světa za nic položený, podobal se ten malý hlouček vyznavačů čistého evangelia loďce sem a tam na moři zmítané. Ale Pán, ten věrný Pán náš, kterýž chtěl míti v tomto městě sbor dle slova Božího obnovený, bděl a nedal nám zahynouti, nýbrž na každý den přidával církvi své těch, kteří by spasení byli. Dal stádcí svému věrného vůdce, kterýž shromáždil kolem praporu Kristova evangelia rozptýlený evangelický lid, rozšířil a prohloubil svým učením a kázáním v něm vědomí reformované, tak že náš lid z veliké části již rád se odděluje od tohoto světa a miluje zákon Boží.

Dnes nečítáme zde toliko 80 duší, nýbrž více jak 600 duší a vždy nových a nových duší přivádí Pán z pouště světa stádcí svému; a aby radost lidu jeho byla plna, dal mu také vlastní stánek, tuto svatyni, která dnes vznešenému účelu svému odevzdána byla, kde se ode dneška ty, lide Boží, shromažďovati máš k oslavování jména Hospodinova.

Jest to ušlechtilý stánek, k jehož vzdělání tak mnoho šlechtetných sil se bylo spojilo. Zvláštním, ano neobyčejným způsobem naklonil Pán, ten milostivý a věrný Bůh náš, srdce mnohých. Naše sbory na Moravě a v Čechách závodily v lásce a náklonnosti k tomuto zdejšímu sboru a k stavbě tohoto chrámu. Dobrořincové domáci i cizí, známí i neznámí, otvírali štedře ruku svou a dávali hojně darů. Bratrská dobročinnost zastkvěla se při tomto díle v překrásném, až dosud nevídaném světle. A hle! „Jižť Jeruzalém ušlechtilé vystaven a jako v město k sobě vespolek připojen.“ „Od Hospodina stalo se to, a jest divné před očima našima. Tento jest den, kterýž učinil Hospodin, a protož radujme se a veselme se v něm.“

Žádná církev, žádný sbor nepřijde ke cti a nerozhojní se, jestliže se v něm bez přestání nezvěstuje Kristus; neboť nic na světě nedovede nahraditi Krista. Bez kázání Krista jsme my kazatelé mď zvučící a zvonec znějící. Bez kázání Krista ukřižovaného nebudou lidská srdce osvícena, nebudou pyšná srdce pokořena, truchlá potěšena, mdlá občerstvena.

Kristus, ten ukřižovaný, jest od Boha tomuto světu dán, aby mi na věky spomoženo bylo. Mlčí-li tedy ta nebo ona církev o Kristu, či staví-li něco jiného mimo Krista do popředí, přestává tím okamžikem býti církví křesťanskou, přestává tím okamžikem býti světu dobrodiním. - Bez kázání Krista, toho ukřižovaného, jest církev mrtvou, bez duše, bez života. Podobá se cisterně, která nedrží vody, neúrodnému fíku, jemuž zlořečil Pán, svědku němému, strážci spícímu, bárce bez vesla. Ó co by byl svět hříšníků bez Krista, toho ukřižovaného? Hle, za nás bídné, zahynulé hříšníky jest Syn Boží, který sám hříchu neučinil, aniž jest nalezena lest v ústech jeho, obětován na kříži na Golgatě jako Beránek Boží, snímající hříchy světa. Hle, jak tě Ježíš miloval, jak za tebe trpěl, aby tobě věčně připravil spasení. A my lidé, jak jsme my tak často bez starosti o toto své věčné spasení!

Slavnostní shromáždění, proč stavíme chrámy? Přece k tomu cíli, aby v nich lidská srdce se vzdělávala, to jest, aby to bídné srdce člověka vnitřní své prázdnoty a chudoby zbaveno a na tom úhelném kameni, Ježíši Kristu založeno a vzděláno bylo; aby ta duše člověka u vnitřní své osamělosti a opuštěnosti s ostatními kameny v živý chrám Boží spojena byla. Ó mnoho ušlechtilého kamení v tomto světě od sebe odděleného a roztrženého, jež v chrámech křesťanských opět spojeno býti má v stavbu živou, Bohu libou. Mnoho v tomto světě osamělých duší, které zde síly a útěchy obcování svatých zakusiti; mnoho nepokojných svědomí, kteráž zde pokoj a odpočinutí nalézti; mnoho starostí a vzdechů, které zde ukojeny; mnoho slz, které zde setřeny býti mají! Teprvé tehdy bude dosaženo nejvyššího cíle stavby také tohoto chrámu, bude-li tato svatyně skutečně kamenem položeným ku vzdělání a duchovnímu povznešení lidu našeho v městě tomto; kamenem položeným na tom věčném základě slova Božího a Kristova evangelia; kamenem položeným k té svaté neviditelné církvi, která jest obcování všech těch, kteří Duchem Božím vedeni, jedině jeho slova se drží; kamenem položeným k tomu svatému městu Božímu, o němž žalmista Páně pje: „Bůh jest uprostřed něho, nepohneť se“, a jehož zdi základové všelikým kamenem drahým ozdobeny jsou. Základ první jaspis, druhý zafir, třetí chalcedon, až ten poslední ametyst“ (Zjev. 21.).

Ano, ten věrný Bůh náš jest to, kterýž tak veliké množství lidu svého shromáždil dnes ve svatyni této. Přicházejte sem i budoucně rádi a pilně, velice milujte to místo, kde sláva Boží přebývá, a neopouštějte společného shromáždění svého, jako někteří obyčej mají, aby jednou toto kamení nevolalo proti vám: „Nechtěli jste!“ Rádi poslouchajte to slovo, které může spasiti duše vaše, a budtež činitelé slova a netoliko posluchači, oklamávající sami sebe, aby vám nesvědčilo to slovo Páně: „Služebník ten, kterýž by znal vůli pána svého a nebyl by hotov a nečinil podle vůle jeho, bit bude velmi.“ Ó majíce nyní tak ušlechtilý chrám ve svém středu, nezapomínejte se, bratří a sestry v Kristu, vzdělávati v ten duchovní, neviditelný, živý chrám, jež sám Hospodin Bůh chce mezi vámi vzdělávati, spojený ne z kamení, ale ze srdcí lidských, založený na víře v Krista Ježíše, toho ukřižovaného.

Pro shromáždění ke 120. výročí otevření Betlémského kostela

RŮŽE

Obláček v slunci jako zlatý šperk
na ničem visel. V tiché chvíli ranní
po ostrém šterku jdeme na Špilberk
a se Špilberku dolů, na kázání.

Po špičkách, s bázní, prstík na ústa -
šeptá hlas drahý - toto je dům Boží -
V nebeskou předsíň chrám se rozrůstá:
Snad na mne Pán Bůh ruku nepoloží? -

Nevyvolá mé jméno od varhan?
Od svého stolu na mne nepoví „to“?
Bude zde každý za zlé pokárán? - - -
Ach, Pane Bože, jak mi „toho“ líto!

Paprsek žlutí prokresloval skla
a - jak by padl v nechápavá slova,
s kazatelny se náhle zableskla
dobrota, něha, krása Ježíšova.

Slyš: „Ježíš řekl: Otče, odpusť jim!“ -
V předsíni nebe dech se štěstím úží.
Dětská tam víra slyší ODPOUŠTÍM -
na ostří nože On položil - růži.

Desítky let už, pod nohama šterk,
po světě chodím, není mi v něm místa. -
Z nejdalších dalek s otcem pod Špilberk
chodím, kde nápis MY KÁŽEME KRISTA.

Marie Rafajová

*Fotografie Betlémského kostela v textu otištěna s laskavým svolením
Encyklopedie dějin města Brna. Zdroj: www.encyklopediebrna.cz*

Z kázání bratra faráře Jiřího Grubera 25. 10. 2015

Biblický text kázání: Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli (2 Kor 7,9).

Často máme dojem, že bychom měli dávat peníze především na chudé, nemocné, postižené, pronásledované - jinými slovy na diakonii. Tam ty peníze slouží účinně a bezprostředně. Ale kdyby nebylo církve a kázání evangelia,

nebyla by žádná diakonie a ani mnohá lidská solidarita. K tomu, aby si lidé začali pomáhat a dělit se o chléb, je třeba nejprve ty dárce povzbudit evangeliem. Ukázat jim Krista za nás ukřižovaného a pro nás zmrtvýchvstalého. Nejprve byly kostely a pak nemocnice. Nejprve bylo kázáno Boží slovo a díky němu si lidé začali pomáhat a odpouštět.

K tomu, aby lidé byli méně pyšní a sobečtí, je třeba, aby bylo aktualizováno Boží slovo v kázání, měla se kde scházet nedělní škola, někdo vyučoval konfirmandy, byla slavena večeře Páně a v našem srdci zněly písně o Boží pomoci a lásce. To je základ lidské solidarity a kolébka naší vděčnosti. Dovedete si představit, jak bychom byli tvrdí a nelitostní, kdyby nebylo Ježíše Krista a biblických příběhů, kterým tu od mládí nasloucháme. Naši předkové mohli zajisté na tomto místě vybudovat nemocnici nebo sirotčinec. Jistě by toho bylo třeba - tehdy i dnes. Ale oni nejprve vybudovali chrám, aby mělo kde zazníť evangelium. A díky evangeliu, které tu neděli co neděli jako povzbuzení, inspirace a posila ovlivňuje lidská srdce - mnozí se rozhodli a mnozí ještě rozhodnou pomáhat svým bližním, stavět nemocnice, budovat mosty, objevovat léky, předávat zkušenosti, chválit Boha hudbou a zpěvem, pečovat o postižené a žít spravedlivě.

Tento kostel byl vybudován díky penězům a darům z celé naší vlasti a protestantské Evropy. Tak jako apoštol sbíral v Makedonii peníze na chudé v Jeruzalémě, sbíraly se po tehdejších Siónu peníze na chudé české evangelíky v Brně. Ti sem přicházeli z okolních venkovských sborů za prací a nepatřily jim tu žádné domy ani fabriky. Ale prozíraví mužové a ženy věděli, že Brno takový kostel, kde by se kázalo česky o milosti Boží, potřebuje. Proto začali sbírat peníze, psát dopisy a oslovovat své souvěrce v celé Evropě. Byla to stavba pro budoucnost, tak jako když Marie Terezie stavěla silnice, po kterých jezdíme dodnes. Ten kostel tehdy před sto dvaceti lety postavili sobě i nám. A my ho zase musíme předat dalším pokolením jako pramen vody živé a čisté.

V. Bienále pro Diakonii

objektivem Bena Skály (s komentářem Saši Jacobea)

„To vše jsem vám říkal v obrazech“ (Jan 16,25), takové bylo motto letošního Bienále, onoho kouzelného maratону výstavy, koncertů, taškařic, setkání, práce, úsměvů, rozhovorů, zážitků, dávání, dostávání a mnoha dalších událostí. Jaké to bylo, nechť vyjádří také obrazy, ty první momentky, které Ben Skála citlivě zachytil, a které již v průběhu akce samé letěly do světa.

Obrázek první: přípravy (foto Saša Jacobea, zachyceno neuměle)

Přípravy na Bienále jsou dlouhé víc než půl roku, ale závěrečná fáze trvá asi dva týdny. To už jsou téměř všechny obrazy na jednom místě, fotí se, rámuje, sestavuje katalog, vozí se kde co a připravují se vnitřní prostory, ve kterých se to vše má odehrát. Jenže samo „se“ nic neudělá. Tedy někdo musí neúnavně zajišťovat drobné maličkosti, jako jsou hřebíčky, rámy, nářadí, někdo jezdí autem, někdo fotí, někdo sedí u počítače, někdo nosí židle a leze po štafích. Kurátor nekurátor, ředitel neředitel...

Obrázek druhý: zahajovací střed

První den Bienále se otevírá pro veřejnost výstava, na návštěvníky čeká zahajovací koncert a po něm aukce. Při koncertu Ukulele orchestra jako Brno opadla téměř všechna nervozita i z organizátorů. Skvělá řízná muzika, posluchači podupávající do rytmu, zpívající spolu s kapelou „eye of the tiger...“ a jiné hity, vzadu v kostele děti i dospělí tančící s radostí a vervou. Ovace veliké, vzduch rozechvělý vši tou krásou kolem.

Aukce - neodpustím si osobní poznámku: po 22 letech spolupráce s Lárym Hauserem, hercem z brněnské Husy na Provázku a hlavně mým tátou. Jedním slovem jízda... Adrenalin při zvedaných částkách, radost z celkového součtu 129 000 Kč!

Obrázek třetí: čtvrtek jako Brno!

Brno je zlatá loď, ale především město vyhlášené kávou a kavárnami. Proto ve čtvrtek večer kávová seance, sladké dobroty z cukrárny Kokino a z kuchyní laskavých sester nosislavských, káva filtrovaná a nefalšovaně irská z rukou Terezky Balé a Ondřeje Hurtíka. Tihle dva žijí kávou a jejím vařením v Praze, ale už předloni je atmosféra kávového večera vtáhla natolik, že příslibili opakování. Letos přijeli znovu, usměvaví, obratní, profesionální a laskaví - při loučení ještě děkovali za pozvání...

Brno je, pokud vím, jediné město, ve kterém působí sokolský symfonický orchestr. Mladí symfonici pod vedením dirigenta Joela Hány počkali, až obecenstvo vypije kávu, a pak jej oblažili na duchu svým precizním provedením Mozarta i dalších autorů. Zážitek to byl mocný, akustika Blahoslavova domu překvapila mnohé a stařícké piano, které někdy doprovází zpěv při bohoslužbách, to rozjelo jako za mlada. Doufám, že Sokolové k nám ještě zavítají, protože kdo je neslyšel na Bienále, slyšet by je rozhodně měl.

Obraz čtvrtý: Morava na Bienále

Pátek na Bienále v Brně už podruhé patřil koštu vína a folklóru - mezi obrazy si letos zahrála cimbálová muzika Púčik, doplněná o hosty. Moc jsem si přála, aby se letos při cimbálu více tancovalo, parádní valašské „točené“ v podání Púčiku k tomu zvaly obzvlášť naléhavě. Moje přání se sice nevyplnilo tak docela, ale mládežníci přece jen sedět nezůstali. Asi jim v hlavě

utkvěly moje prosby, proslovené na Sjezdu mládeže. A do kola vzali i sestru farářku, k její nemalé radosti.

Oč méně se tančilo, o to důkladněji se ochutnávalo oněch asi 120 vzorků vína, které nosislavští pro páteční večer připravili. Aby však nedošlo k omylu -

skutečně se jen ochutnávalo! A zapisovalo do katalogů a diskutovalo o vůni, barvě, kyselinkách a dalších finesách, které při kostování hrají roli.

Pro mě byl parádním zážitkem večerní zpěv písní z Evangelického zpěvníku, který doprovodil Martin Horák na klavír, Anežka Konečná na housle a Klára Přikrylová na kontrabas. Některé věci se na program Bienále nedostanou, ale přesto ho krásně doplní...

Obraz pátý: jazzová sobota

Jazzová? Také by šlo říci šachová. Počtvrté šachy v kostele, počtvrté simultánka, v Blahoslavově domě i mezi brněnskými šachisty již dobře známá. Proti 16 soupeřům nastoupil letos GM Tomáš Polák. Se soupeři si pohrával téměř dvě hodiny, všem ušetřil porážku, ale nebyla z toho žádná mrzutost. Všichni si společně pochutnali na dortu z cukrárny Kolbaba a těšili se na večerní koncert.

O ten se postarala Noční optika. Pro početné obecenstvo její členové zahráli písně z nového CD, které bylo také slavnostně uvedeno. Jeho obsahem jsou adventní, vánoční a pašijové písně z Evangelického zpěvníku v jazzových úpravách. A ty nové kabátky starým a oblíbeným kouskům parádně padnou. Noční optiku doplňoval svým čtením Vít Slíva a obojí byl mocný zážitek, zrovna jako před dvěma lety.

Obraz šestý: společná neděle

Bienále nekončí sobotním večírkem. V neděli se propojilo pravidelné s nepravidelným, hosté se promísili s domácími a společně jsme slavili bohoslužby. V atmosféře poznamenané hrozivými zprávami o pátečních útocích v Paříži i děním posledních dnů u nás to byla síla. Jsem vděčná, že Bienále není jen kulturní maraton, že chce být (a s pomocí Boží snad i je!) mnohem víc.

Nekončí se ani večírkem, ani bohoslužbami, ani kávou po nich. Odpoledne je potřeba ještě jednou napnout poslední zbytky sil, nanosit zpět židle, zabalit obrazy k převozu. Tyhle dojezdy bývají skoro nejnáročnější a velice si vážím všech, kdo při nich pomáhají a pomohli i tentokrát. V půl osmé večer kolot utichá, kostel je zase kostelem, dobrovolníci i návštěvníci doma, všechno to silné doznívá a člověk si s překvapením uvědomuje, že je konec!

Těch obrazů, obrázků a momentek z Bienále by mohlo být ještě hodně. Hostesky statečně mrznoucí v naší chladné předsíni, vítající vlídně každého návštěvníka. Konfirmandi a děti, rokující o tom, který obraz se líbí právě jim. Kus něčeho k zakousnutí, co proti smrti hladem pro dobrovolníky připravily laskavé ruce v kuchyni. Písmeno R na štítcích rezervovaných obrazů. Tisíckrát předané klíče od kanceláře - hlavního stanu organizátorů. Kostel proměněný obrazy. A mnoho dalšího...

Děkuji Pánu Bohu za to vše.

A děkuji ze srdce všem, kdo jste pomohli, kdo jste se za nás modlili, kdo jste nesli naše povinnosti, abychom my mohli být na místě. Zažít to celé podruhé byla krása.

Saša Jacobea

Pasování Vřešťanů 2015

(Husovice)

V neděli jsme se po kostele vydali na Hády. Po cestě jsme hráli plno různých her - tichou poštu, běh se svázanýma nohama a další.

Bylo to fajn, a když jsme došli na dané místo, dostali jsme za úkol vykopat urnu, ve které byla listina, bez toho, aby nás někdo jiný spatřil. Bylo to napětí, až urnu vykopeme, a pak to tu bylo. Zaleskla se, rychle jsme ji vzali a otevřeli. Všechny listiny jsme prohlédli. Noví Vřešťani byli pasováni a zapsáni na listinu. Pak jsme urnu tajně zakopali a šli jsme na oběd do Husovic.

Všichni jsme zasedli ke stolu a dostali výborný guláš. Ještě jsme si přidávali a vesele se bavili, proto na tenhle výlet nikdy nezapomenu.

David Procházka

Konvent v Blahoslavově domě

V sobotu 7. listopadu se sešlo v Blahoslavově domě seniorátní shromáždění brněnského seniorátu, tedy seniorátní konvent, v celkovém pořadí (od vzniku Českobratrské církve evangelické) již čtyřicátý první. Při jeho ustavení byl předsedou zvolen farář Ondřej Macek, dalšími členy předsednictva jsou Alexandra Jacobea, Jaromír Klimek a Jaroslav Kučera.

Začínalo se takřka za rozbřesku, program byl náročný. Lze spočítat, že konvent byl povinen vykonat volby do několika desítek funkcí. Uvedme z nich alespoň nový seniorátní výbor. Ten je nyní složen takto: Senior: Jiří Gruber. Jeho náměstky jsou Filip Keller a Ondřej Ruml, jejich náhradníky Martina Kadlecová a Martin Horák. Seniorátní kurátor: Miroslav Maňák. Jeho náměstky jsou René Pikna a Olga Smetanová, jejich náhradníky Petr Zajíc a Kamil Vystavěl. Konvent rovněž přijal vyjádření ke zprávám seniorátního výboru, jeho poradních odborů, schválil hospodaření roku 2014, rozpočet na rok 2016 a rozhodnutí o výši a rozdělení repartic. S přihlédnutím ke stanoviskům staršovstev se konvent vyjádřil k navrhovaným změnám církevních řádů.

Přednášku o uprchlících, kteří v těchto měsících přicházejí do naší části Evropy a do naší země, pronesl publicista a účastník dobrovolnické pomoci Michal Kašpárek.

Pořádajícímu sboru Brno II se přitom podařilo v poledne účastníky opatřit dostatkem pokrmů a nápojů. Nové předsednictvo prokázalo velikou dovednost, neboť vedlo jednání tak, že 1. zasedání konventu skončilo s předstihem několika minut oproti stanovenému časovému rozvrhu.

Novému vedení seniorátu se patří přát Boží ustavičnou pomoc k nové odpovědnosti a moudrosti.

Jaroslav Vítek

BIBLICKÁ BOTANIKA

Mandloň

Mandloň obecná (*Amygdalus communis*) je strom nebo keř dorůstající výšky 3-5 metrů. Patří do čeledi růžovitých a je příbuzná

s broskvoní, meruňkou i lískovými ořechy (skořápkaté ovoce). Mandloň byla nazývána královnou těchto stromů, protože kvete jako první. Větve rostou šikmo vzhůru a na nich načervenalé větvičky, které jsou na jaře obsypané

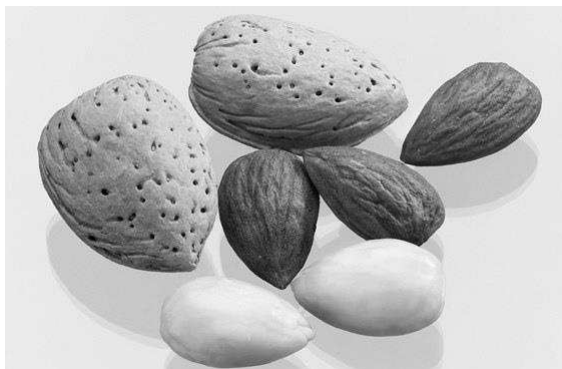
výraznými bílorůžovými květy, které mají v průměru asi 4 cm. Kniha Kazatel poeticky přirovnává rozkvetlé sady mandloní k hlavám starých lidí, které postupně prokvetají, až zbělají docela.

bílorůžovými květy, které mají v průměru asi 4 cm. Kniha Kazatel poeticky přirovnává rozkvetlé sady mandloní k hlavám starých lidí, které postupně prokvetají, až zbělají docela.

Kaz 12,5 A člověk se bude bát výšek a úrazů na cestě; a rozkvetne mandloň a těžce se povleče kobylka a kapara ztratí účinnost. Člověk se vydá do svého věčného domu a ulicí budou obcházet ti, kdo naříkají nad mrtvými.

Mandloň pochází z Mezopotámie a daří se jí na teplých místech na otevřených stanovištích. Název amygdala je asyrského původu a znamená pěkný strom. V Palestině rostla na úpatí Libanonu a Hermonu a v Zajordání. Plodem mandloně je kožovitá peckovice, pod níž je ukryta dírkovaná pecka a teprve pod ní je vlastní sladké jádro. Mandle má vejčitý zploštělý tvar na jedné

straně zašpičatělý. Existují dvě odrůdy mandlí: hořké a sladké, navenek však vypadají stejně. Sladká byla vyšlechtěna z hořké. Z jednoho stromu lze sklídit až 50 kg plodů. Dodnes tvoří pro řadu středomořských zemí dobrý vývozní artikl.

Gn 43,11 Otec Izrael jim řekl: "Když to tak musí být,

*učiňte toto: Vezměte si do nádob něco opěvovaných vzácností země a doneste je dolů do Egypta tomu muži jako dar: trochu mastixu a trochu medu, ladanum a masti, pistácie a **mandle**.*

Vyloupané mandle od nepaměti slouží jako lahůdka v lidské stravě. Jedí se neloupané, loupané, pražené, solené, jako součást cukroví a marcipánu. U nás přikázala mandle vysazovat v roce 1846 Marie Terezie. Největší sady byly na svazích kolem Hustopečí. Dnes jsou tyto sady obnovovány a v době květu (březen) hojně navštěvovány.

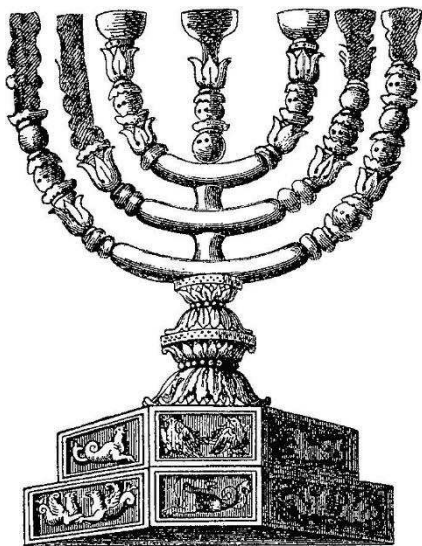
Biblické symbolice posloužila mandloň především tím, že je to první strom, který na jaře kvete - v Palestině už v lednu. Je proto obrazem bdělosti a připravenosti. Hospodin ukáže Jeremiášovi rozkvetlý mandloňový strom, aby věděl, že se jemu svěřené proroctví brzy splní. Hebrejský výraz pro mandloň je odvozen od kořene Š-K- D , který znamená bdít nebo střežit.

*Jer 1,11 Stalo se ke mně slovo Hospodinovo: "Co vidíš, Jeremjáši?" Odpověděl jsem: "Vidím **mandloňový prut**." 12 Hospodin mi řekl: "Viděl jsi dobře. Bdím nad svým slovem, aby se uskutečnilo."*

Mandloňový prut sehrál významnou roli při obhajobě Áronova kněžství. Když se někteří Izraelci vzbouřili a odmítali podřídit a uznat výlučnost jeho kněžství, vzal Mojžíš dvanáct prutů, za každé pokolení jeden, a položil je do stanu setkávání. Druhý den rozkvetla pouze Áronova hůl a přinesla plody. Tak se stal rod Áronův rodem prvním a byl navěky potvrzen v kněžské službě.

*Nu 17,21-23 Mojžíš k Izraelcům promluvil a všichni jejich předáci mu odevzdali dvanáct holí, za každého předáka po holi za jeho otcovský rod; Áronova hůl byla uprostřed mezi jejich holemi. Mojžíš uložil hole ve stanu svědectví před Hospodinem. Když pak nazítří Mojžíš vešel do stanu svědectví, hle, Áronova hůl za dům Léviho vypučela, vyrazilo poupě, rozkvetl květ a dozrály **mandle**.*

Motiv mandloňových květů byl použit také na svícnu ve stánku úmluvy.

*Ex 25,33-34 Na jednom prutu budou tři kalichy **podobné mandloňovému květu**: číška a květ. A tři kalichy podobné mandloňovému květu na druhém prutu: číška a květ. Tak to bude na všech šesti prutech vycházejících ze svícnu. Na svícnu budou čtyři kalichy podobné mandloňovému květu s číškami a květy.*

Sedmiramenný svícen připomíná světlo, kterým člověku svítí na cestu Boží slovo (tóra). Později bylo těchto sedmiramenných svícnu v chrámu deset, což mohlo symbolizovat celé lidské pokolení (sedmdesát národů), kterému zde svítí světlo spásy. Izraeli však bylo svěřeno jako prvnímu.

Zajímavé je využití symbolu mandle v pozdější křesťanské symbolice. Ke sladké mandli bylo přirovnáváno Kristovo božství, které je ukryto v tvrdé skořápce lidského těla. Křesťanský kněz má žít navenek prostým a zdrženlivým životem, ale uvnitř se živit neviditelným pokrmem víry. Mandle byla živým důkazem, že podstatné se často ukrývá v nepodstatném.

Málokdo si dnes uvědomí, že tzv. mandorla (italsky mandle), v které bývá zobrazován přicházející Kristus jako soudce všeho světa, je ve skutečnosti tvar odvozený od mandle. Mandlovník kvete první, a proto se stal symbolem blízkosti příchodu Božího království a posledního soudu. V tomto smyslu můžeme považovat mandloň za strom adventní.

Jiří Gruber

Úvodník: J. Gruber -1, J. Vítek: Když se v kalendáři objeví únor -25, J. Slámová -49, J. Novák: Dubnový velikonoční úvodník -73, V. Zikmund -101, H. Dvořáková -129, S. Hauserová -153, M. Horák -185, J. Soběslavský -217, Š. Hájek, 245.

Bylo: L. Marková: Odpoledne křesťanské služby v Brně I -2, S. Hauserová: Šachy pro Diakonii potřetí -3, J. Slámová: Konvent brněnského seniorátu -4, Vánoční vystoupení dětí: O. Tydlitátová: Brno I -26, S. Hauserová: Brno II -27, Š. Hájek: Brno-Husovice -28, J. Kašparová: Brno-Židenice -29, M. Hauserová: Nešpor v Brně II -51, S. Hauserová: Výletní neděle III. - Vila Stiassni -74, J. Gruber: Betlém otvírá pátý dům - 95, T. Borošová: Svý kroky rozezpívej... - 102, J. Slámová: Misie Moravských bratří -103, J. Franců: Presbyterní konference -104, V. Zikmund: Ohlédnutí za ordinací 9 presbyterů -118, -145, J. Gruber -119, H. Dvořáková: Výlet do Znojma -130, M. Procházková: Andělé Noci kostelů -153, J. Slámová: Noc kostelů v Židenicích -155, J. Gruber: Nový synod a nová synodní rada -156, J. Franců: Návštěva z Basileje -157, D. Bednaříková: Rodinná neděle ve Svitavách -158, J. Gruber: Dlouhá cesta ke smíření -159, S. Hauserová: Pouť smíření -162, J. Franců: Ekumenická bohoslužba k výročí Mistra Jana Husa -164, Blažkov 2015: Z. Blažková: Brno-Židenice -185, Brno I -186, M. Horák: Brno II -187, D. Procházka: Dětský tábor v Lovětíně - Brno-Husovice -188, J. Slámová: ESBÚ 2015 -189, M. Horák: Svatební veselí v Blahoslavově domě -191, I. Oukropcová: „S láskou na něj pohleděl...“ -191, J. Franců: Sborová neděle v Brně I, J. Slámová: Ze sboru Brno-Židenice -219, R. Pikna: Brno II v Bitýšce -220, S. Jacobea: Sjezd (nejen) evangelické mládeže 2015, Litoměřice -220, S. Jacobea: Podzimní školka mládeže, Heršpice -222, J. Franců: Den tiskařů v Kralicích -223, D. Sedláček: 120 let Betlémského kostela - 246, J. Gruber, Daniel Nešpor: Z kázání při vzpomínce na otevření Betlémského kostela - 248, M. Rafajová: Růže - 249, S. Jacobea: V. Bienále pro Diakonii - 250, D. Procházka - Pasování Vřešťanů 2015.

Biblická botanika (J. Gruber): Cedr -6, Fíkovník -31, Granátové jablko -52, Oliva -75, Palma -105, Trní a Bodláčí -131, Vinná réva 1 -165, 2 -192, Rákos - 225, Mandloň - 255.

O čem se hovoří: J. Vondrová (JV): Lesní školky jako alternativa -8, J. Duda: Lesní rodinný klub na Tišnovsku -9, JV: Umírej tiche, ať tě nikdo nevidí -33, R. Slámová: Hospic sv. Alžběty, o.p.sp v Brně -35, JV: Domácí vzdělávání není hrozba, ale příležitost -54, I. Kašparová: Ve škole jako doma -56, JV: Třídění odpadu - dobrý krok, špatný cíl -78, M. Kadlecová: Bez obalu -79, JV: Doprava s respektem k přírodě i lidem -108, J. Klimek: Sdílení aut je dopravou budoucnosti, kterou můžete využít už nyní -110, JV: Bez dobrovolníků by byl svět nehostinnou šedí -134, V. Zikmund: Dobrovolnictví v sociálních službách - 136, JV: Podpora lokálních zemědělců se vyplácí -168, D. Zikmundová: Bedýnky - trochu jiný přístup k životu -169, JV: Až umřu, upleťte rakev z proutí a zasadte strom -195, J. Gruber: Čas vzpomínání -197, JV: Sociální sítě jako novodobé kroniky - 259, Jitka Drahokoupilová: Neúmyslným pachatelem se může stát každý - 261.

Co zaznělo u stolu: S. Hauserová: Spolu u stolu -86, -202.

Církevní otcové: J. Nechutová: Aurelius Augustinus -11, J. Franek (JF): Ignatius Antiochejský -39, JF: Justin Martyr -57, T. Jeniš: Q. Septimus Tertullianus -80, JF: Irenaeus z Lyonu -111, JF: Klement Alexandrijský -137, JF: Órigenés -200, JF: Joannes Chrysostomos - Jan Zlatoústý -234, J. Nechutová: Ambrož z Milána - 265.

Z půdních archivů: (připravuje Pavel Čermák): Povzbuzení do všedního dne, Adolf Novotný -12, Emil Stehlík -36, Adolf Novotný -60, Jan Přemysl Šebesta - 82, Prof. Josef Lukl Hromádka -113, Jan Karafiát -139, Viktor Hájek -171, František Pokora -198, Antonín Venc -231.

Přečetli jsme: O. Tydlitátová: Plyšový papež a playmobilový Luther vyrazili na trh -116, J. Franců: Zaujalo mne -175.

Zaujalo nás: Pavel Kosorin: Kebab (his)tory -29.

Rozhovor: C. Novák: Bratr varhaník odpovídá (Ladislav Hájek) -62.

Otazníky nad Biblí: Martin Horák: Otazníky nad Biblí -17, J. Gruber: Sestra nebo manželka -39, J. Gruber: Křest nebo požehnání -58, O. Tydlitátová: Apoštolské svědectví a utrpení -117, Š. Hájek: Žádný Bůh není -205, K. Rybáriková: "Spi se mnou".

Výročí: D. Lacko: Milan Rastislav Štefánik -175.

Žijí (žili) mezi námi: D. Mikolášek: Jindřiška Mikolášková má 90 let -70, O. Tydlitátová: PhDr. Věra Doleželová -92, Jsem mladý jako moje naděje (Vladimír Zikmund) -96, V. Zikmund: MUDr. Vojtěch Zikmund-127, J. Gruber: Bratr Milan Měšťan -148, J. Pokorný: Vzpomínka na M. Měšťana -149, J. Veselý: Jindřiška Mikolášková -207, J. Nechutová: Presbyter Marek Fajman-209.

Historie: S. Bolom-Kotari: Nově objevený dopis prvního brněnského kazatele -84.

Kniha: E. Šimková Křesťan v opozici (Dietrich Bonhoeffer) -18, J. Franců: Na co vše si vzpomněl Jan Petránek -115, S. Bolom-Kotari: Evangelická Fabrika Kateřiny Tučkové -143.

Osobnosti reformace (připravuje L. Hájek): Václav Bítovský z Bítova -14, Kníže Jan Jiří Krnovský I -141, II -173, Karel starší ze Žerotína -228.

Ze sboru Brno-Husovice: L. Prejzová: Abych rozsvěcel světlo, kde vládne temnota... -46, Co je to "zákon Kristův" -125, "Noemi a Princ a princ" - 269.

Ze sboru Brno-Židenice: J. Slámová: Jmenování církevních kantorů -99.

Cestování: M. Kadlecová: Do Chorvatska, ne však k moři -41, J. Franců: Severní Řecko 1 -66, 2 -89, K. a M. Cahlíkovi: Jak jsme poznali Izrael -177.

Redakční rada: v roce 2015 časopis připravovala pod vedením Jiřího Grubera redakční rada ve složení: Hana Dvořáková, Jan Franců, Ladislav Hájek, Alexandra Hauserová/Jacobea, Martin Horák, Marie Melicharová, Jiří Novák, Jarka Procházková, Jana Slámová, Jan Soběslavský, Blahoslav Šimek, Jaroslav Vítek.

Sociální síť jako novodobé kroniky?

Jako dítě jsem ze všeho nejraději jezdila na kole po parku. Hrávali jsme si na policisty a zloděje a křížovali všechny cesty a stezičky. Taky jsme se vyblbli na betonových prolézačkách a vylezli na kdejaký strom. Ze všech těchto radovánek, které naplnily moje dětství, nemám jedinou fotografii. A přitom to není tak dávno. Byla to devadesátá léta minulého století.

O dvacet let později je nemyslitelné nevyfotit dítě hrající si v parku aspoň na mobil. Ideálně je vhodné vzápětí vložit obrázek na Facebook, Google+ nebo jinou internetovou sociální síť. Pro ty šťastné nezasevěčené mohu nabídnout laické vysvětlení, že sociální síť na internetu je vlastně prostor, stránka, kam se člověk zaregistruje a vytvoří si profil - se svým jménem, fotkou, informacemi o sobě atd. Pak si na této síti najde přátele (podle jejich profilů) a může s nimi začít sdílet - fotografie, články, komentáře, videa či informace o nadcházejících událostech. Je na každém, koho na internetu považuje za svého „přítele“.

Paráda. Člověk se dozví, co si myslí jeho kamarádi o jaderném odpadu, kam se přestěhoval jeho spolužák ze základní školy, jak vypadají děti kamarádky z plaveckého kroužku, kterou už dobrých deset let neviděl. Někdo ho pozve na demonstraci za vybudování nové cyklostezky, podívá se na video z vernisáže v muzeu přes ulici a spolužáci z vysoké mu prozradí, jak zněly otázky na minulé zkoušce. To vše, aniž by musel opustit pohodlí svého domova.

A uživatel samozřejmě nezahálí a sdílí také. Video z dovolené v Egyptě nebo fotografie svých roztomilých dětí, na kterých se koupou ve vaně. V čem je problém? Každý kousek nás, který utopíme v hlubinách internetu, z nich už nikdy nezmizí. Ani když si uživatel vzápětí uvědomí, že ty fotky nahých dětí by možná vystavovat neměl a smaže je. Ve stopě sociální sítě zůstávají jako jizva. A tak se snadno stane, že za pár měsíců budou tyto fotky na titulních stránkách časopisů a uživatel nezmůže nic. Ruku na srdce, je jen málo těch, kteří čtou podmínky pro užívání profilů a zajímají se o autorská práva a osud vložených informací. Člověk by měl být hodně obezřetný a pečlivě zvažovat, co o sobě dává světu na vědomí.

Nejznámější a nejrozšířenější sociální síť Facebook vznikla v roce 2004. Původně to byla síť pro studenty Harvardu, ale sklídila takový úspěch, že od podzimu 2006 je veřejná. Skrývá deset let života více než miliardy lidí z celého světa, kteří na ni vstoupili (a taky spoustu „duchů“, protože někteří uživatelé zemřeli, ale jejich profily existují dál).

Postupně se vynořují další sítě, i když třeba už ne tak rozšířené. Každá se v něčem trochu liší, ale princip je podobný. Všechny si také nacházejí své zastánce a kritiky.

Možná bychom se na sociální síť mohli podívat ještě z trochu jiného úhlu. Můžeme je vnímat jako novodobé kroniky. Zaznamenávají lidské dějiny. Jak se na ně budou dívat lidé za sto let, lze jen stěží říct. Možná se jim z nich ale nic nedochová. Ten digitální svět se totiž může rozsypat mnohem snáz než kronika psaná perem na papír.

Neúmyslným pachatelem se může stát každý

V moci jazyka je život a smrt. (Příslloví)

Použijeme-li známé rčení, můžeme říci, že internet je dobrý sluha, ale špatný pán. Nicméně, internet není nic než nástroj, jako mnohé jiné před ním, a odráží pouze charakter svého uživatele. Má však rychlost a dosah přenosu informací, které nesmírně přesahují přirozená lidská měřítka, a tím schopnost rychle získat velmi mnohé přívržence pro své myšlenky a činy (jejichž znaménko opět vyplývá z dobrého či zlého charakteru uživatele).

CO SE DĚJE

Používání internetu se podílí na dramatických sociálních změnách, srovnatelných s nástupem používání technických vynálezů v minulosti. Zkušený uživatel internetu se za pomoci maskování identity může dostat do prostředí, kam by se ve skutečném životě nedostal, a dělat to, co by dělat nemohl, ale zároveň může být překvapen či poškozen mnohým, co neočekával.

Běžným uživatelům je k dispozici řada komunikačních sítí a programů, kde mohou projevit nejen svou kreativitu, ale také způsobit neštěstí, která nelze odčinit (skutečný příběh 15leté oběti šikany, Amandy Todd, je volně použit v novém filmu *Cyberbully*, 2015). V chování na internetu se také výrazně projevuje mazání hranic mezi soukromou a veřejnou sférou, zvědavé nakukování do soukromí a intimity druhých, téměř už institucionalizované masivním prodejem tzv. bulváru a sledováním tzv. reality show. Česká mládež je druhá v Evropě v tzv. sextingu, tj. posílání svých či cizích intimních fotografií telefonem. Zneužívání fotografií působí, že se lidé začínají cítit nepříjemně, když je někdo fotí. Přírodní národy pokládaly fotografování za krádež duše. Dnes roste počet sebevražd v důsledku zneužití fotografie či videa k posměchu a hanobení. Nelze vinit oběti, že si ve všech případech „za to mohou samy.“ I kdyby byla zneužita fotografie, kterou oběť sama na internet dala - jak a jestli vůbec ji rodiče poučili o důležitosti hranic a soukromí? Ještě smutnější je skutečnost, že se zneužití nedějí jen na základě ukradení fotografie či videa poslaných obětí, ale poté, co jsou pořízena pod pohrůžkou násilí nebo tajně. První skupinu představuje případ 14leté polské gymnazistky Anny Halman, dohnané k sebevraždě sexuální šikanou před spolužáky ve třídě a kyberšikanou, a druhou smrt 18letého Tylera Clementiho v důsledku tajného natáčení jeho intimní schůzky na koleji a zveřejnění on-line na internetu.

Sexualitou byla mysl lidí zaměstnávána vždy. S nárůstem používání internetu ale nebývale vzrostla konzumace internetové pornografie. Není na místě se domnívat, že se netýká církve. Nedávný průzkum v jedné zdejší evangelické denominaci objevil sledování pornografie u 50 % členů, mužů. Na našem území panuje zřejmě ostych zkoumat podobné jevy u žen, ale americký výzkum zjistil, že 34 % amerických křesťanek vyhledává internetovou pornografii vědomě. Jedním z nejnebezpečnějších důsledků sledování pornografie je snížení rozlišovací schopnosti - v záplavě zdarma dostupného množství pornografie je konzument neschopen rozlišit mezi tím, co je pornografie pořizovaná vědomě a záměrně, případně za úplatu, a co je naopak výsledkem zneužití pornografie pořízené za okolností násilí nebo tajně a vede

k veřejnému hanobení oběti a její pověsti, se závažnými následky pro kvalitu života (zkušenost autorky článku).

Ublížování za použití internetu se netýká pouze oblasti sexuality. „Nic nevyvede oběť z rovnováhy víc, než když pachatel komentuje, co měla na sobě, kam šla a s kým.“ (Mike Proctor, kriminalista a odborník na internetové pronásledování).

PROČ SE TO DĚJE

Ptáme-li se, proč děti tráví moc času na internetu, případně při jeho používání sobě či druhým ubližují, jistě lze najít mnoho důvodů. Může to být špatný vzor jemu blízkých lidí, potřeba nelišit se od školního kolektivu, potřeba získat si zájem, pozornost a popularitu (třeba „odvážnými“ fotkami), neschopnost nahlédnout důsledky svých činů pro konkrétního člověka - „je to jen hra“, „dělají to všichni.“ Jednu ze zásadních rolí hraje hypersexualizace masmédií, všeobecný vzrůst neúcty, hrubosti a agresivity ve společnosti.

CO S TÍM

Nikdo by se neměl chlácholit falešnou jistotou, že jeho dítě určitě nic takového nedělá. Dětem není dobře v roli outsidera, většinou dělají to, co ostatní, na účet „otloukána“ třídy nebo někoho jiného z okolí, v rámci internetu i na účet někoho, koho nikdy neviděly.

Aby tomu tak nebylo, je třeba, jako u všeho, co lidem ubližuje, aktivně vyhledávat informace a poučit se.

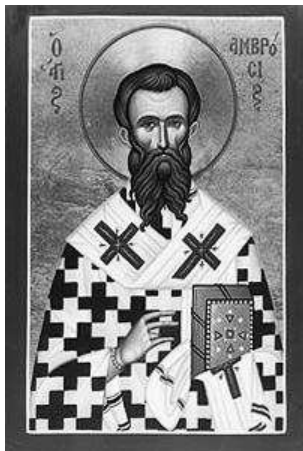
Internet se někdy používá jako strašák a hromosvod maskující absenci nebo nedostatečnost toho, co v samé podstatě brání mnoha, ne-li všech sociálních patologií - zodpovědné a důsledné výchovy dětí k úctě a sebeúctě, pomoci tomu, komu se ubližuje, času smysluplně s dětmi tráveného.

I když to zní moralisticky, to je jediná a všeobecně dostupná cesta k úspěchu. A jistě jeden z nejtěžších úkolů v životě, který však, když je splněn, nese požehnané plody.

Jitka Drahokoupilová

Autorka je lektorkou prevence cyberstalkingu/internetové pornografie.

Ambrož z Milána

Ambrož Milánský, Ambrosius Mediolanensis, se narodil asi v letech 339/340 v Trevíru, jednom z hlavních měst římské provincie Germania, kde jeho otec, zřejmě již křesťan, zastával vysokou funkci ve státní správě. I Ambrož se připravoval na úřednickou kariéru a v necelých třiceti letech se stal správcem severní Itálie se sídlem v Miláně. Po smrti biskupa Auxentia dokázal Ambrož vyvést obec ze zmatků a střetů mezi ariány a pravověrnými křesťany, a byl zde proto jmenován biskupem, ačkoli byl dosud katechumenem, ještě tedy nepřijal křest; po jistém zdráhání se podvolil, přijal křest, a za dalších osm dní přijal biskupské svěcení. Více než dvacet let zastával Ambrož prvořadou roli v hlavních událostech říše i církve. Zemřel v roce 397.

Nesporná je jeho velikost jako osobnosti, jež zasahovala do klíčových historických záležitostí své doby, zajímá nás také jako plodný a vlivný autor: dochovala se a v dalších staletích byla hojně užívána a citována jeho kázání, prvořadým zdrojem pro poznání politických i kulturních dějin je jeho korespondence, z Ambrožových spisů bývá nejčastěji uváděn rozsáhlý traktát, vlastně etická příručka, o povinnostech služebníků církve (latinsky *De officiis ministrorum*), týká se role kléru v životě křesťanských sborů. Pro další kulturní vývoj má význam, že doprovázel svatého Augustina v jeho křesťanských počátcích (sv. Aurelius Augustinus přijal r. 387 křest právě od Ambrože), ale zejména to, že do latinského prostoru definitivně uvedl hymnickou duchovní tvorbu (ač se o přenesení hymnů z východní oblasti pokoušel již před ním biskup v Poitiers Hilarius). Ambrožovi jsou z celého kánonu, který se tradoval pod jeho jménem, právem připsány nejspíše jen čtyři tyto skladby, jejichž počáteční slova jsou *Aeterne rerum conditor* (Věčný Stvořiteli světa), *Iam surgit hora tertia* (Nadchází třetí hodina), *Deus Creator omnium* (Bože stvořiteli všeho) a *Veni, Redemptor gentium* (Přijď, vykupiteli národů). Ambrož dal hymnu pevnou formu čtyřveršové strofy časoměrných osmislabičných veršů. Skladby jsou dodnes živé a některé z nich najdeme i v našich zpěvnících - připomeňme si adaptace Miloše Rejchrt: nedělní chvalozpěv *Vítězi k počtě zpívejme* (Evangelický zpěvník, Dodatek 667 a Svítá 373) a Ambrožovu ranní píseň *Už svítá jasný bílý den* (Svítá 356).

Ambrožovy skladby, zakladatelské pro další vývoj křesťanské hudby a zpěvu, mají zajímavou historii, kterou nám vypráví sám jejich autor v *Řeči proti Auxentiovi*. V roce 386 se biskupovi podařilo zabrat pro pravověří všechny milánské kostely, ale císařovna Justina rozhodla, že aspoň jeden, jménem Porciana, má být ponechán ariánům. Ale Ambrosius spolu s davem svých věrných kostel obsadil, a aby během dlouhých dnů trávených v kostele, který obléhalo městské pořádkové vojsko, povzbudil i pobavil své lidi, dal jim zpívat

tyto texty se snadným rytmem a s poučným i zbožným duchovním obsahem. Akce se zdařila, Porciana byla přičena stoupencům pravověrného Athanasiova vyznání.

Přidejme ještě dvě události, které ilustrují Ambrožovo státnické a církevně politické úspěchy. Za prvé v roce 390 dal jeden z vysoce postavených vojenských hodnostářů zatknout oblíbeného gladiátora a byl za to ve městě lynčován; císař Theodosius I. zjednal pořádek tak, že dal vojáky obklíčit cirkus a všechny lidi uvnitř pobít, bylo prý zavražděno na sedm tisíc lidí. Biskup přiměl císaře, aby se za tento nelidský a nekřesťanský akt podrobil církevnímu pokání. A za druhé má Ambrož přímou zásluhu na tom, že císař zrušil státní podporu oficiálního římského pohanského kultu a že v zasedací síni senátu nebyla znovu postavena jako symbol velikosti starého Říma socha Vítězství.

Překlady z Ambrožova prozaického díla najdeme rozptýleně v zastaralých i novějších textových souborech. Důležitější jsou pro nás překlady zmíněných hymnů, nejnověji v publikaci Markéty Koronthálové, *Vexilla regis*. Výbor z latinské duchovní poezie, Praha 2004. (Adaptace M. Rejchrtu připomínáme zde v textu.)

Jana Nechutová

BUDE

6. 12. Hudební nešpory v Červeném kostele

Účinkuje mužský pěvecký sbor LÁSKA OPRAVDIVÁ. Zazní pravoslavná liturgická hudba a duchovní skladby z děl Bedřicha Smetany a Antonína Dvořáka. Adventní zamyšlení Jiří Gruber. Vstupné dobrovolné. Výtěžek koncertu bude věnován středisku Diakonie ČCE v Brně. Začátek v 19:30.

Nešpor v Blahoslavově domě

Zveme vás srdečně k prvnímu zimnímu hudebnímu nešporu v Blahoslavově domě. Svým adventním programem k němu přispěje brněnské hudební uskupení Ad hoc, kázat bude farář Martin Horák. Nešpor se výjimečně koná již druhou prosincovou nedělí, tzn. 13. prosince, a to od 18 hodin. Zváni jsou všichni.

Pozvání na koncert v Židenicích

Rádi bychom vás pozvali na adventní koncert barokní hudby, který se bude konat ve čtvrtek 17. 12. od 20:00 hodin v evangelickém kostele v Židenicích (Jílkova 74). Hrát bude Castello in Aria, což je sdružení hudebníků, kteří se zabývají hrou na dobové nástroje. Budete mít možnost slyšet barokní housle, sackbut, cink, violu da gamba a varhany a zazní adventní písně z kancionálů, instrumentální sonáty a varhanní skladby v podání z konce 17. století. Vstupné je dobrovolné a bude využito na opravu varhan v židenickém kostele.

Eva Dušková

Brno I - kavárnička v prosinci

2.12. Sestra Věra Bednářová - zamyšlení nad Vánocemi

9.12. Opět se těšíme na pěkné obrázky z cest - bratr Jan Franců

16.12. Vystoupení studentů konzervatoře

Vánoční vystoupení dětí

Brno - Husovice

Hra Čtyři světla pastýře Šimona, autory jsou manželé Mikoláškovi. Hrát se bude v pátek 18. 12. v Paláci šlechticů, Koblišná 1, v 17:30, a ve sboru (Netušilova 26) na 4. adventní neděli 20. 12. v 15 hodin.

Brno II

V Blahoslavově domě se děti zapojí při službách Božích před Vánoci v neděli 20. prosince. V rámci bohoslužeb vystoupí s vánoční hrou Jana Tkadlečka „Vlak do Betléma“. Všichni jsou zváni.

Brno - Židenice

V židenickém sboru opět připravujeme předvánoční služby Boží s účastí dětí. Letos se budou konat na 4. neděli adventní, tj. 20. prosince, a všechny, malé i velké, k nim zveme.

Brno I

Dětská vánoční slavnost bude jako obvykle čtvrtou adventní neděli 20. prosince v 10 hodin v Betlémském kostele. Učitelé s dětmi připravují hru "Něco velikého se chystá", autorkou je Petra Macháčková.

O původu vánočního stroměčku

Tradice vánočního stroměčku se začala rozvíjet ve městech jakožto kolektivní a veřejná záležitost určité společenské skupiny (cechovních mistrů). Později se stala věcí rodinnou. Od 2. poloviny 19. století nacházela kromě rodin uplatnění v poměrně široké škále více či méně veřejných příležitostí, dobročinnými podniky počínaje přes zábavné akce až k propagačnímu využití reklamního charakteru.

Do podoby vánočního stroměčku se přenesla symbolika biblického rajského stromu pokušení a poznání (zdobení jablky), doplněná symbolickým vyjádřením Krista jakožto světla světa (svit svící). Takto akceptovala vánoční stroměček církev poté, co na konci 16. století upustila od nahlížení na tuto tradici jakožto na pohanský zavrženíhodný zvyk.

Prvními ozdobami byla jablka (měla připomínat Evu, matku lidského rodu) a hostie (obětní chléb). Obojí tvořilo symbolický protiklad: jablko člověka

přivedlo ke hříchu a smrti, hostie dává život a očišťuje, je eucharistickým chlebem, tělem Kristovým. Hostie se časem proměnily ve vánoční cukroví, kterým se stromečky běžně zdobily.

Také další ozdoby, zmiňované historickými prameny, vycházely z křesťanské věrouky. Papírové růže měly evokovat „růži bez trní“ - Matku Boží Pannu Marii, pozlátka (jemně pozlacené kovové pásky) byla spojována s dary, které přinesli do Betléma mudrci z východu (Tři králové).

Starší zprávy hovoří o osvětlení stromečku svícem umístěným v místnosti. První doklad o svících na stromečku je z německého Hannoveru ze

2. poloviny 17. století: stůl byl vyzdoben malými stromečky zimostrázu se svíčkami na větvíčkách. V 18. století byl stromeček ozdobený svícemi zachycen v krásné i memoárové literatuře.

Kolem poloviny 19. století začali alsaští skláři vyrábět k zavěšení na stromeček skleněné baňky. Ve 2. polovině 19. století se po rozšíření cenově dostupného umělého vosku (parafínu) obecně rozšířilo osvětlování stromečku svícemi.

Data z historie vánočního stromečku:

- 1419 - zatím nejstarší zmínka o vánočním stromu (Christbaum) v souvislosti s pekařským cechem ve Freiburgu (Bádensko). Strom byl ověšen ořechy, ovocem a pamlsky, které byly na Nový rok setřeseny a děti si je rozebraly.
- 1509 - na rytině Lucase Cranacha st. je zachycena světly a hvězdami ozdobená jedle.
- 1510 - ozdobený vánoční stromeček připraven v litevské Rize.
- 1521 - zprávy z alsaského městečka Schlettstadt (Sélestat) o stromcích, zdobících krámky řemeslníků. Strážci lesů dostávali peněžitou odměnu, aby na sv. Tomáše před Vánocemi ohlíželi les před řezáním stromků.
- 1539 - doložen stromek v alsaském Štrasburku, postavený cechy.
- 1556 - zpráva z alsaského Schlettstadtu udává, že strážcům lesa bylo svěřeno řezání stromků. Kdo si vzal stromek bez povolení, byl potrestán.
- 1561 - v alsaském Ammerschwirhu bylo nařízeno, že každý občan má právo pouze na jeden stromek určené velikosti.

- 1570 - v cechovní budově v severoněmeckých Brémách stála osvětlená jedle ozdobená datlemi, sladkostmi a papírovými květinami, k níž byly sezvány děti cechovních řemeslnických mistrů.
- 1597 - ve švýcarské Basileji krejčovští tovaryši ozdobili stromek datlemi, ořechy, preclíky a papírovými růžemi.
- 1600 - jedlička ve městě Schlettstadt, umístěná v sále cechmistrů, byla ozdobena jablky a hostiemi.
- 1605 - ve Štrasburku jsou jedle v domácnostech běžně rozšířený zvyk. Na stromky se věšely papírové růže, jablka, oplatky (hostie), cukrátko.
- 1611 - stromek byl poprvé ozdoben v slezském městě Breslau (Wrocław) na zámku kněžny Dorothei Sybilly von Brandenburg.
- 1642 - nejstarší známé svědectví o osvětleném vánočním stromečku v soukromém domě ve Štrasburku.
- 1770 - J. W. Goethe popisuje vánoční stromeček ve Štrasburku.
- 1773 - vánoční stromeček ozdoben v rodině německého obchodníka v Brně.**
- 1785 - ve Štrasburku se v každé domácnosti zdobila jedlička cukrovím a světylky.
- 1786 - v evangelické škole v Brně byl uchystán vánoční stromeček pro děti a chudé.**
- 1812 - v Praze překvapil vánočním stromkem ředitel Stavovského divadla J. K. Liebich, pocházející z německé Mohuče (Mainz). První stromečky hlášeny také z rakouské Vídně a Štýrského Hradce (Graz).
- 1815 - vánoční stromeček se objevil v polském Gdaňsku.
- 1816 - vánoční stromeček zaznamenán na rakouském císařském dvoře ve Vídni, zasloužila se o něj Henrietta von Nassau-Weilburg, manželka arciknížete Karla, pocházející z Porýní.
- 1827 - poprvé vydán český překlad povídky Kryštofa Schmida „Štědrý večer“ s popisem vánočního stromečku.
- 1830 - vánoční stromeček se uplatňuje v bavorské mnichovské rezidenci.
- 1840 - ve Francii byl vánoční stromeček připraven vévodkyní Helenou z Orleansu, pocházející z Mecklenburska. Ke zlidovění zvyku došlo až po roce 1870, pravděpodobně díky vlivu alsaských rodin, které sem po válce emigrovaly. V Anglii stromeček zavedl Albert von Sachsen-Coburg-Gotha, za něhož se roku 1840 provdala královna Viktorie.

Podle panelů na stejnojmenné výstavě v muzeu v Pardubicích, dokončení příště.

Brno I

1.12.	Jaroslava Juráková	72 let
2.12.	Dalibor Jan Fiala	50 let
2.12.	Jiří Fux	30 let
2.12.	Božena Patočková	96 let
2.12.	Věra Švandová	87 let
3.12.	Jan Vondra	71 let
4.12.	Františka Štěpánková	78 let
7.12.	Jiří Firbas	60 let
8.12.	Marie Hořáková	82 let
9.12.	Hana Musilová	50 let
10.12.	Ivan Fleischer	76 let
10.12.	Zdenka Jelínková	83 let
10.12.	Anna Kozová	80 let
11.12.	Noemi Košťálová	86 let
13.12.	Hana Zamastilová	70 let
14.12.	Jarmila Himmellová	75 let
14.12.	Jaroslav Junek	83 let
14.12.	Blažena Šindelářová	82 let
16.12.	Eva Vosinková	73 let
17.12.	Josef Bednář	75 let
18.12.	Jan Pokorný	97 let
21.12.	Jarmila Balabánová	86 let
22.12.	Jaroslav Surý	40 let
28.12.	Libuše Kozáková	90 let
28.12.	Jiří Nagy	40 let
28.12.	Jarmila Zemčíková	91 let
30.12.	Jolanka Skoumalová	10 let
31.12.	Věra Vlčková	78 let

Pokřtěni byli:

- 8.11. Anna Klimešová, nar. 2015
Claudia Rose Ewles, nar. 2015
- 15.11. David Prachař, nar. 2015

Požehnána byla:

- 15.11. Jitka Vokřínková, nar. 2015

Oddáni byli:

- 21.11. Karolína Sklenářová a Petr Vaculík

Brno II

1.12.	Jiří Krejsa	70 let
2.12.	Miluše Svobodová	73 let
3.12.	Marcela Výrostová	73 let
3.12.	Martin Budiš	40 let
5.12.	Jan Kacko	90 let
5.12.	Olga Krejčová	85 let
5.12.	Jitka Kraisová	81 let
8.12.	Ester Marková	82 let
8.12.	Slavijana Sedláčková	70 let
10.12.	Petr Růžička	78 let
16.12.	Eva Kotasová	75 let
16.12.	Jan Dittrich	72 let
24.12.	Lydie Bláhová	89 let
24.12.	Božena Štelclová	86 let
25.12.	Kamila Nováková	91 let
30.12.	Marta Vařílková	77 let

Noemi a Princ a princ

(aneb zářijová bohoslužba v klubu Desert - o štěstí, hudbě, Holanďanech a gay pohádkách)

Zahájení letošní (už desáté!) sezóny večerních bohoslužeb v hospodě bylo více než optimistické. Desert praskal ve švech.

Téma kázání však už tak optimistické nebylo. Tedy alespoň zpočátku. Štěpán Hájek přečetl smutný úryvek z knihy Rút („...umřel pak Elimelech, muž Noémi; ...umřeli také oni oba dva, Mahalon i Chelion, a zůstala žena ta po dvou synech svých a manželu svém“ - Rút 1,1-5) a kázal, podrobně a otevřeně, o nesamozřejmosti štěstí:

„(...) Teď se možná máme dobře, uprostřed rodiny, mezi svými blízkými. Také jídla máme velký dostatek - vždyť Betlém znamená Dům chleba a jméno Efratejšťi souvisí s plodností, a tedy hojností. (...) Ale člověk nikdy neví, co se může stát. (...) Vždyť nikde není psáno, že čas hojnosti, který prožíváme, musí trvat věčně. Můžete přijít o práci, ztratit stálý příjem, ocitnout se v problémech s bydlením. Může přijít krize hospodářská, mnohem větší než ta současná. Může zkolabovat to, na co jsme po desetiletí zvyklí. Může přijít útok zvenčí, pohroma, anebo třeba obyčejný úraz - a rázem je všechno jinak. V domě chleba může nastat hlad - a rodina se vydává na cesty, hledat jiné možnosti, uhájit své živobytí, horko těžko najít to, co dříve bylo samozřejmostí...”

Ne snad, že by Štěpán chtěl jmenováním možných katastrof posluchačům kazit právě započatý, ještě víkendový, večer. Záměr jeho uvažování byl jasný: *„Nechci přivolávat nic tragického, katastrofistů je kolem nás v posledních týdnech dost a dost. (...) Ale jenom se na základě toho textu nesměle a opatrně ptám - vážíme si toho, co máme? Vážíme si blahobytu, v němž žijeme? Vážíme si svých blízkých, kteří jsou okolo nás? Vážíme si společenství, kde máme své zázemí? Vážíme si své země, kde jsme doma? Vážíme si svých manželství, svých rodin? Rodiče svých dětí, děti svých rodičů? Jsme vděční? Chováme se k sobě pěkně? Laskavě a ohleduplně?”*

Otázku našich osobních postojů k životu posunul Štěpán v závěru kázání až k aktuálnímu celoevropskému problému: *„Nakonec přece vidíme na Kristu, že i tragičnost může posloužit člověku k naplnění. Že i skrze to, co nechceme, může se dát něco dobrého. (...) Ta cesta od Betléma k utrpení je cesta kristovská. Nemusíme jí snad v její tragičnosti projít každý. Ale neměli bychom na ni zapomínat - třeba tak, že budeme na blízkou těm, kteří prožívají své těžké chvíle. Kteří jsou v nouzi a vydávají se do cizí země za lepším živobytím. Na příklad. Amen”*

Hostem zářijového Desertu byla Adéla Elbel (překladatelka a členka vskutku originální kapely Čokovoko), která si svým příjemně sebevědomým vystupováním, věcným uvažováním a lehkým humorem během několika vteřin hravě získala publikum. Na úvod přečetla příběh o Samsonovi, a to z obrázkové dětské bible. „Nikdy jsem žádnou jinou nečetla. Ani tuhle nemám doma, je

půjčená." A s úsměvem dodala: „Příběh o Samsonovi jsem vybrala proto, že moje maminka je Dalila, s čímž jsem musela žít celý život..."

Hovořilo se o vážných tématech, nicméně v odlehčeném duchu. „Kdysi jste řekla," začal Štěpán, „že jste se dřív se Zuzanou Fuksovou moc nemusely. Ale pak jste k sobě našly cestu a založily kapelu, která je dneska docela slavná. Jak se to stane? Je tolik lidí, které k sobě cítí antipatie. To by bylo krásné, kdybychom měli nějaký recept na to, jak se takových pocitů zbavit..."

„No, my jsme se nemusely hlavně přes hudbu. Ona poslouchala jazz a já disko-pop. Ale lidi se většinou nemají rádi prostě proto, že se neznají. My jsme se pak potkaly na nějaké chalupě, kde se všichni buď dívali na hokej, což nás ani jednu nebavilo, nebo hráli ping pong, což nás už vůbec nebavilo. Tak jsme si zbyly," smála se. „A měly jsme alkohol."

„No, ono to asi nebude jen tím alkoholem, když je z toho několik let spolupráce," lehce zvážněl Štěpán a obrátil list: „Dneska se 50 % manželství rozvádí, což je hrozné číslo. Vy máte manžela a dítě, krásnou rodinu. Jak se to dělá?"

„Víte, já jsem takové starosvětská," podotkla (tato na první pohled extravagantní žena), a i přes Štěpánův smích pokračovala zcela strážlivě: „Vydrží to těm, kteří chtějí. Kteří na tom pracují."

„Záleží na tom, koho si člověk vybere?" rozváděl téma Štěpán. „Nebo je to v něčem jiném?"

„Jak říkám, hlavně se na tom musí pracovat," zopakovala Adéla - a s šibalským úsměvem dodala: „Třeba už tím, že si člověk dobře vybere."

„Studovala jste holandštinu. Proč?"

„Jo. A bulharštinu a ukrajinštinu a portugalštinu a další jazyky. Nejvíc se mi líbila bulharština, ta zněla tak romsky. Ale studovala jsem ji dvouoborově s ukrajinštinou, která se mi zas nelíbila vůbec. Tak jsem dostudovala tu holandštinu..."

„O Holanďanech se u nás říká, že jsou hodně otevření. Je to pravda?"

„Bohužel ne tolik, jak se o nich tvrdí. Je tam spousta xenofobů. Ale už od dětství se ve škole učí diskusi a kritickému myšlení. To nám tady chybí."

„A jsou to skutečně takoví šetrílci, jak se o nich říká?"

„Ano. Kliše o sušenkách platí. Ke kávě dostanete jednu a pak se zavře krabice. A když si požádáte o druhou, dostanete ji, ale je to nepříjemné pro obě strany."

„Co z holandské literatury chcete překládat?"

„Především chci překládat literaturu, a ne návody, což není dneska tak úplně snadné. Teď překládám filozofický román. To mě baví. Vůbec se to nevyplatí, protože půlce nerozumím, takže si k tomu musím hodně načítat, ale obohacuje mě to. A taky překládám gay pohádky. To je dobré pro naši společnost."

„Jaké jsou ohlasy?"

„K mé první knížce bylo ohlasů hodně, protože jsem udělala velkou mediální kampaň. Ale o té druhé se neví. Ona se totiž všechna témata rychle posunují. Což je dobře. Dneska jsou tak zajímaví uprchlíci, že už i Romové přestali být tématem."

„Jak je to s tou naší společností? Přibližuje se k holandské (otevřenosti, diskusí, kritickým myšlením)? Nebo se spíše vzdaluje?“

„Přibližuje. Ale ještě chvíli to potrvá. Asi tak 40 let...“

A pak už jen pár dotazů z publika („A jak se ty pohádky jmenují?“ „Ta první je *Princ a princ*, teď překládám *Jedno morče a dvě mámy* a ta poslední bude *Král a král.*“) a pobavené, ale i poučené publikum se spokojeně zaposlouchalo do poklidných jazzových rytmů kapely Dietní trio.

Na závěr si ještě dovolím odcitovat Štěpánovu modlitbu, a to v úplném znění: *„Pane Bože, prosíme za ty, kteří jsou na tom hůř než my. Myslíme na všechny lidi bez domova, lidi hladové, trápené, nešťastné. Prosíme, ať skončí jejich souzení, ať jim dokážeme pomoci. Myslíme také na všechny sebespokojené, namyšlené, sobecké. Nepatříme k nim i my? Není to také naše vina, že je ve světě málo lásky a pochopení pro druhé? Prosíme, odpusť naši sebezahleděnost a uč nás lásce k Tobě i lásce k bližním. Amen.“* Kéž nám rezonuje v srdcích alespoň do dalšího Desertu.

Lucie Férová

DÍKY A PROSBY

Modlitby ze skautské neděle v Brně I (20. září 2015)

Vstupní modlitba: Pane a Bože, věříme, že vedeš svět dobře, a taky si toho snažíme všimnat. A proto ti děkujeme za uplynulé prázdniny, na kterých jsme se mohli setkat s našimi přáteli, na kterých jsme se něco naučili, které jsme si užili, na kterých jsme mohli odpočívat, kde jsme se seznámili s novými lidmi, či jsme prohloubili naše dosavadní přátelství. Bylo toho hodně, co jsme stihli, a za všechno ti teď děkujeme. Je nám však jasné, že i přes tuto skvělou dobu jsme dělali něco, co není správné, co jiné zarmoutilo, čeho litujeme. A tak k tobě společně voláme: Pane, smiluj se, Kriste, smiluj se, Pane, smiluj se.

Přímlovky: Náš nebeský Otče,

prosíme tě za nás, za lidi. Dávej nám sílu a moudrost, abychom v tomhle konzumním světě dokázali rozeznávat dobro od zla a řídili se podle toho. Dal jsi nám svobodu rozhodovat se. Většinou se nám naskytá mnoho možností a variant, mezi kterými si máme a můžeme vybrat. Mnoho cest, kterými se můžeme vydat. Pomož nám rozhodovat se správně. Děkujeme ti, že i když někdy zabloudíme, tak ty si nás zavoláš zpět. Buď s námi v čase smutku i radosti. A nám pomáhej, abychom si na tebe vzpomínali nejen v krajnosti, ale dokázali ti děkovat a radovat se s tebou.

Pane, prosíme, stůj při lidech nemocných, utrápených, zklamaných, unavených životem, opuštěných, nechtěných, plačících. Vezmi si je pod svou ochranu a dávej jim smysl a radost ze života. Probud' naději tam, kde mizí. Dej i nám impuls k tomu těmto lidem pomáhat a věnovat se jim, ne se k nim otáčet zády.

Společně k tobě voláme, jak nás to naučil Ježíš: Otče náš,...

Brno I

Staršovstvo vyslechlo zprávy o uplynulých setkáních a přípravě adventních a vánočních bohoslužeb. Schválilo objednání nového vydání turistického suvenýru s motivem Červeného kostela a instalaci adventní hvězdy z Herrnhutu. Bratr kurátor popřál bratru faráři hodně síly a Božího požehnání ke znovuzvolení seniorem. Bude upřesněna nájemní smlouva se skautským oddílem a začne jednání o umístění kluboven v době plánované přestavby fary na Pellicově. Staršovstvo rozhodlo o zadání projektové dokumentace k této stavbě, která by mohla být zahájena v roce 2017. Pokračovalo jednání o zadání nové kuchyňské linky ve sborové kuchyňce. V příštích dnech se sejde stavební i finanční komise.

Jiří Gruber

Brno II

Staršovstvo sboru přijalo informaci farářů o konání pravidelných i nepravidelných setkání, zprávu synodní rady o potvrzení místa pastorační pracovnice pro sestru Miluši Hauserovou, a také informaci o jednání konventu Brněnského seniorátu, mj. o darování seniorátní teologické knihovny, která byla po desetiletí spravována na půdě sboru, Moravské zemské knihovně v Brně. Staršovstvo schválilo postup přípravy volby nového staršovstva pro příští sborové shromáždění, projednalo další kroky při vybavení presbyterny a znovu otevřelo otázku elektrické instalace v Blahoslavově domě.

Martin Horák

Brno-Židenice

Staršovstvo projednávalo otázky související s administrací sboru. Schválilo dohodu o náplni práce administrátora, personální zajištění pravidelných sborových setkání. Vzalo na vědomí zprávu o přípravě pátých setkání sboru (rozhovor s A. Atassim (20.11.) a koncertu souboru Castello in Aria (17.12.)), rozdělilo si úkoly k zajištění seniorátních akcí, které budou v Židenicích, věnovalo se přípravě adventního sborového dopisu, plánu výstav ve sborových prostorách a informaci o přípravách úpravy bytu pro faráře.

Martin Horák

TÝDEN VE SBORU

Brno I

Po – Pá 9-12, St 15-17

Pondělí:

18:30 staršovstvo 14.12.

Úterý:

15:00 DD Věstonická

16:30 dětský klub Ovečky

16:30 biblická hodina pro děti

19:00 příprava NŠ

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská 1. a 15.12.

15:00 kavárnička

16:00 konfirmandi II.

18:00 mládež

18:00 kurs Alfa

Čtvrtek:

9:30 klub otevřených dveří 3. a 17.12.

18:00 biblická hodina

Pátek:

18:30 pěvecký sbor

Neděle:

10:00 nedělní škola pro děti

Brno II

Po – Pá 8:30-11:30

Pondělí:

18:30 staršovstvo 14.12.

Úterý:

17:00 b.h.Tišnov 8.12.

18:00 příprava NŠ 1.12.

19:30 stř. generace

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská 9.12.

14:00 biblické čtení DD Kociánka 2. a 16.12.

18:00 biblická hodina

19:30 mládež I.

Čtvrtek:

9:30 Mateř.klub 10.12.

14:30 káva 3. a 17.12.

16:00 vyučování dětí, confirm. příprava

17:30 mládež II.

Sobota:

9:30 DD Kociánka 12. a 26.12.

Neděle:

9:00 nedělní škola

10:00 setkání

v Blahoslavově domě

Brno – Husovice

Pondělí:

17:45 konfirmač. cvičení

Středa:

18:00 katecheze dospělých

Čtvrtek:

19:00 biblická hodina

20:00 staršovstvo 10.12.

Pátek:

15:30 děti

Neděle:

9:00 nedělní škola

18:00 Desert 13.12.

(pravidelný týdenní rozvrh do 20.12.)

Brno – Židenice

Po – Pá 8.30 – 11-30

Úterý:

15:30 BH pro děti

18:00 modliteb. setk. 1.12.

19:19 DŽES – Duchovní židenické ev. setkání

Středa:

17:30 mládež

19:30 staršovstvo 9.12.

19:00 Modlitby a zpěvy z Taizé 18.12.

Čtvrtek:

19:00 biblická hodina

20:00 koncert souboru Castello in Aria (17.12.)

Pátek:

14:45 biblická h. pro děti v Blansku (4. a 18.12.)

Neděle:

9:10 nedělní škola

10:00 setkání u kávy a čaje

18:30 pěv. sbor ChraPoT

Brno I	Brno II	Brno - Husovice	Brno - Židenice
6.12. 2. neděle adventní BK Olga Tydlitátová Opl Olga Tydlitátová <i>bigbeatové bohoslužby</i> Rch Olga Tydlitátová ČK 19:30 nešpor, Jiří Gruber	BD Saša Jacobea Tiš Saša Jacobea	Hu Štěpán Hájek ČK 19:30 nešpor, Jiří Gruber	Žd Martin Horák, VP Bl Jiří Bureš, VP
13.12. 3. neděle adventní BK Jiří Gruber ČK Jiří Gruber <i>křest</i>	BD Martin Horák, <i>křest</i> Tiš Saša Jacobea BD 18:00 <i>nešpor</i> , Martin Horák	Hu Štěpán Hájek	Žd Jiří Šimsa Bl Jiří Šimsa
20.12. 4. neděle adventní BK 10:00 Olga Tydlitátová <i>dětská slavnost</i> Rch Jiří Šimsa	BD Saša Jacobea <i>předvánoční program dětí</i> Tiš Martin Horák	Hu Štěpán Hájek Hu 15:00 <i>dětská vánoční slavnost</i>	Žd Matouš Pleva <i>předvánoční program dětí</i> Bl Jiří Bureš
24.12. Štědrý večer BK 15:00 Olga Tydlitátová ČK 23:00 Jiří Gruber	BD 15:00 Martin Horák	Hu 15:00 <i>vánoční rozjímání</i>	Žd 15:00 Jaroslav Vítek
25.12. Hod Boží vánoční BK Jiří Gruber, VP ČK Jiří Gruber, VP	BD Saša Jacobea, VP Kuř Martin Horák, VP Tiš 13:45 Martin Horák, VP	Hu Štěpán Hájek, VP	Žd Olga Tydlitátová, VP Bl Jiří Šimsa, VP
26.12. 2. svátek vánoční BK 9:00 Olga Tydlitátová Rch 9:00 Jiří Gruber, VP	<i>spolu se sborem Brno I</i> BK Olga Tydlitátová		
27.12. 1. neděle po vánocích BK 9:00 Jaroslav Vítek	BD Martin Horák Tiš Saša Jacobea	Hu Vladimír Zikmund	Žd Josef Suchý Bl kazatel CB
31.12. 31.12. závěr roku ČK 17:00 Jiří Gruber	BD 17:00 Saša Jacobea	Hu 15:00 Vladimír Zikmund	
1.1. Nový rok 2016 ČK Olga Tydlitátová, VP	BD Martin Horák, VP Tiš Saša Jacobea. VP	Hu Štěpán Hájek, VP	
BK: Betlémský kostel v 8:30 ČK: Červený kostel v 10:00 Rch: Rychmanov v 14:15	BD: Blahoslavův dům v 9:00 Tiš: Tišnov v 10:30 Kuř: Kuřim 10:00	Hu: Netušilova 26 v 9:00 Ma: Maloměřice, Borky 7 DDS v 10:30	Žd: Židenice v 9:00 Bl: Blansko v 14:00